

РЕШЕНИЕ

№ 1809

гр. София, 18.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 05.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **10260** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № 2088 от 27.10.2011г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

В жалбата и в писмени бележки са изложени съображения на жалбоподателя относно незаконосъобразността на оспореното решение. Моли съдът да отмени решението.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли същата да бъде оставена без уважение по съображения изложени в писмени бележки. Претендират се разноси под формата на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна К. К. С. в писмено становище изразява становище, че жалбата е неоснователна. Моли съдът да отхвърли същата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, съгласно чл. 38, ал. 6 от ЗЗЛД. Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването. Съдът приема, че жалбата, е подадена в срок. По делото от ответника (комуто е доказателствената тежест) не са представени доказателства за датата, на която административният акт е връчен на жалбоподателя, не са и наведени твърдения за просрочие на жалбата. Предвид това

съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Административното производство е започнало по жалба на К. К. С. № 2088 от 09.05.2011г. до Комисията за защита на потребителите. На основание чл. 26 АПК за започналото административно производство страните са уведомени видно от представените по делото писма от 20.05.2011г. и обратните разписки. Дадена е възможност за становища. На 07.06.2011г. пред КЗЛД е депозирано становище от [фирма]. По случая е дадено Становище рег. № 2088 /11/ от 01.08.2011г. от Д. Г. – експерт в администрацията на КЗЛД относно допустимостта на подадената жалба. Становището на експерта е, че жалбата е недопустима. Разглеждането на жалбата е насрочено в открито заседание, за което са призовани засегнатите страни. Видно от Протокол № 39 от 21.09.2011г. на КЗЛД жалбата е приета за допустима. С 5 гласа „за” и 0 против е взето решение, че жалбата е основателна. На жалбоподателя е наложено административно наказание – имуществена санкция 11 000 лева за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД. На 27.10.2011г. е постановено оспорваното решение.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия посочени в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД. Комисията упражнява правомощията си като осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защита на личните данни. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД. Въз основа на визираната нормативна уредба и като взе предвид, че оспореното решение е издадено в производство по чл. 38 от ЗЗЛД, настоящият съдебен състав намира, че административния акт е издаден от компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия и при спазване на установените в закона административно производствени правила. Спазени са изискванията на чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и чл. 39, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни, като жалбата е разгледана в открито съдебно заседание, с призоваване на страните и събиране на доказателства, а решението е взето единодушно от членовете на административния орган.

При постановяване на административния акт са спазени и формалните изисквания на закона. Оспореното решение е издадено в писмена форма, с посочване на правните и фактически основания.

Съдът намира, че са спазени и изискванията на материалния закон. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Разпоредбата на чл. 4 ал. 2 от ЗЗЛД е предвидено, че обработването на лични данни е допустимо и в случаите, когато то се извършва единствено за целите на

журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните. В закона липсва легално определение на понятието журналистическа дейност. Практиката приема, че това е дейност, целяща да събере необходимата информация за случаите, които представляват обществен интерес, да провери нейната достоверност и да информира членовете на обществото за тях. В този смисъл Решение № 208 от 8.01.2010 г. на ВАС по адм. д. № 12698/2009 г., 5-членен с-в. Задължително условие за осъществяването на дейността е, ако тя борави и обработва лични данни, да не се нарушава правото на личен живот на лицето. Спорният въпрос по делото е дали публикувайки във вестника нотариален акт за извършена сделка е нарушено правото на личен живот на С. и дали обработването на личните данни е допустимо. Настоящият съд намира, че е налице нарушение и обработването на лични данни от [фирма] е надхвърлило пределите на журналистическата дейност. При публикуването на нотариалния акт, е следвало да бъдат заличени всички лични данни на лицето, като от това общественият интерес не би бил накърнен и обществеността не би била лишена от правото да научи за нарушенията при извършените сделки (ако има такива, но това не е предмет на делото), каквато е целта на журналистическото разследване, каквито доводи се изтъкват от жалбоподателя в жалбата и в писмените бележки. Не се споделят от съда и доводите на жалбоподателя, че С. като публична фигура подлежи на по – голяма критика в сравнение с частните лица и че има разделение между публични фигури и частни лица. На първо място съдът счита, че факта, че С. е председател на търговско дружество и кооперация не го прави публична личност. На второ място ЗЗЛД се прилага за „физически лица” и никъде в закона не се провежда разграничението публична личност – частно лице. Безспорно публичните личности са известни сред по - широк кръг лица, медийното отразяване на техни прояви предизвиква обществен интерес. Но това не означава, че същите нямат права във връзка със защитата на личните им данни, че не следва да е гарантирано правото им на личен живот. В чл. 4, ал. 2 е предвидено, че за обработването на лични данни при журналистическо разследване не се прилага глава трета от закона. Глава трета от закона регламентира задълженията на администратора на лични данни и изисква регистриране на същия преди обработването на лични данни и т. н. Изр. 2 на чл. 4, ал. 2 не освобождава журналистите от задължението им да обработват личните данни на едно лице, като гарантират, че няма да бъде нарушено правото на личен живот на лицето. Поради тази причина съдът не споделя доводите на жалбоподателя, че процесният акт е нищожен, тъй като публикуването на нотариалния акт е изключение от приложното поле на ЗЗЛД. Не са и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила с несъобразяването със становището на правната дирекция, тъй като в протокола от заседанието на комисията се съдържат мотивите на органа относно основателността на жалбата. За пълнота на изложението съдът намира за необходимо да отбележи, че изтъкнатите от жалбоподателя доводи и в жалбата и в писмените бележки касаят правото на журналиста на журналистическо разследване и информиране на обществеността за нередности. Това право не се отрича от съда. Предмет на делото е защитата на личните данни на лицето, по отношение на което се предприема журналистическото разследване. С оглед разпоредбите на чл. 1, чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД и въобще от целта на закона, заради която е създаден, следва да се приеме, че дори и при журналистическо разследване следва личните данни на лицата да се обработват

правомерно и да не се излиза извън целите на разследването. В процесния случай е следвало личните данни на лицето С. публикувани във изданието на жалбоподателя да са защитени по съответния начин, т. е. да бъдат заличени, като от това не би пострадала истинността на разследването.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъди, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения и същото следва да е в размер на 150 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № 2088 от 27.10.2011г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от З. Ф. М. да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 150.00 (сто и петдесет) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: